

[Ib Christensen.]

kelt ting ikke skal pilles ud, og hr. Niels Helveg Petersen sagde noget tilsvarende. Hvor ofte har socialdemokratiet og det radikale venstre ikke ved tillægsbevillingslove, finanslove og andre forhandlinger her i tinget stemt om enkeltheder, der egentlig ikke havde ret meget med den samlede problematik at gøre, eller om noget, der i og for sig ikke havde noget med det foreliggende forslag at gøre?

Så siger hr. Auken, at forslaget er uforberedt, men det kan da ikke komme bag på socialdemokratiet, at retsforbundet kunne finde på at fremkomme med et sådant dagsordensforslag. Det er faktisk det, som både vi og andre her i salen har sagt i måneder til regeringen, uden at den har villet lytte, og det vil den altså heller ikke i dag.

Så siger hr. Auken, at den er vag, og hr. Niels Helveg Petersen siger, at det er en blakoveksel. Nej, det er det ikke. Det er en opfordring, en henstilling, til regeringen, som den selvfølgelig må følge, men det er da op til folketinget suverænt at bestemme, hvordan en sådan lovgivning skal se ud.

Der er ikke tale om en bemyndigelse for regeringen til at udforme en lov, men der er tale om en henstilling til regeringen om at udforme et eller flere lovforslag og om en principtilkendegivelse. Det er gjort af venlighed over for regeringen, for vi vil da ikke blokere nogen samarbejdsmuligheder på dette fundamentale punkt ved på forhånd at stille nogle løsningsmodeller op. Så havde jeg været sikker på, at indvendingen fra hr. Niels Helveg Petersen havde lydt: ja men på den måde kan det ikke lade sig gøre.

Der er blot tale om en principtilkendegivelse, som kan være nyttig for regeringen, hvis den ellers vil leve op til socialdemokratiets idéprogram, og for det radikale venstre, hvis det ellers ville leve op til det radikale venstres idéprogram, og for andre partier, der måtte være velvillige over for dette. Ingen har jo påstået, at alle problemer er løst med dette dagsordensforslag, men det er en væsentlig ting, som man har ladet uløst, og som de økonomiske vismænds formand, eller hvad han er, hr. Rold Andersen, netop i Børsen i dag også påpeger som en af de psykologiske forudsætninger – vi siger: også en af de fundamentale økonomiske forudsætninger – for at få saneret vores økonomi.

Så sagde hr. Auken, at vi skal arbejde – hvis jeg hørte ham ret – vi skal arbejde for at skabe

det fornødne flertal, også i befolkningen. Hvis jeg hørte ham ret, så sagde han »også«. Ja men flertallet er her: hvis socialdemokratiet stemmer for denne dagsorden, så behøver det ikke at skabes. Det er her, det har været her siden den 15. februar.

Jeg kunne da godt have ønsket mig, at socialdemokratiet med større aktivitet var gået ind for at skabe en virkelig og en større opslutning i befolkningen om denne sag, end det har gjort, i stedet for at overlade stort set hele slaget til Danmarks retsforbund, men det har man jo ikke set socialdemokratiet gøre ret meget ud over nogle verbale erklæringer, som modsvares af en praksis, der betyder nedstemning af denne dagsorden, som modsvares af en praksis, der betyder en sønderlemmelse af den amtskommunale grundskyld og alt, hvad der er sønderlemmet af jordbeskatning siden 1960'erne, med det såkaldte arbejderpartis velvillige eller i hvert fald aktive bistand.

Så vil jeg gerne sige, at retsforbundet hører ikke til de partier, der sædvanligvis prøver at gøre sig bemærket ved dagsordensforslag, men retsforbundet har fundet, at der på baggrund af statsministerens udtalelser til Ekstra Bladet kunne være grund til at konstatere, om han havde ret i, at det lå tungt med flertallet. Nu konstatere vi, at det åbenbart ligger tungt, fordi socialdemokratiet ikke kan støtte dette dagsordensforslag, men det er så blot en erkendelse.

Vismandsrapporten bringer også krystalklart frem, hvad det betyder, at man ikke griber ind på dette område, hvad det betyder fordelingspolitisk; og det er yderligere en aktuel baggrund derfor, at de løsninger, man hidtil er kommet med, kun har varet i få måneder, og at vi nu sidder i den værste krise i en menneskealder, sådan som vismændene konstaterer.

Jeg advarer endnu en gang regeringen mod den blindgyde, den begiver sig ind i. Jeg forstår selvfølgelig godt, at regeringen ikke vil slå noget porcelæn i stykker ved at stemme for denne dagsorden, men det, regeringen kan risikere, er altså, at det så bliver partier på den højre fløj, der kommer til at bestemme, hvor langt regeringen kan gå på dette område, og foreløbig har den ikke kunnet komme ud af stedet ud over baglæns. Det hed i augustforliget, at der skulle ske en rimelig beskatning af kapitalgevinster. Hvad er der kommet ud af det? Nul og niks! Nu glæder det mig meget, at